

Ilmastopaketti

Euroopan Unionin huippukokouksessa päästiin jonkinmoiseen sopuun ilmastopakettista. Se on kyllä luultua merkittävämpi saavutus. Sopimuksesta on lausuttu mielipiteitä laidasta laitaan. Hallitukset ovat tyytyväisiä, teollisuus hyväksyy kuta kuinkin ja ympäristöjärjestöt pitävät ratkaisua vesityksenä. Kovimman tuomion antaa europarlamentaarikko Hassi uhoamalla, että neuvottelutulos on esimerkki siitä, miten sisu menee kaulaan.

Onneksi meppi, entinen taistolainen, Hassi ei enää saa päättää Suomen ympäristösitoumuksista. Sähkövoima- ja energiatekniikan alueella tekniikan lisenssiaatin tutkinnon suorittanut Satu Hassi toimi Lipposen hallituksen ympäristöministerinä vuosina 1999 - 2002. Vihreät erosivat hallituksesta, kun ydinvoiman rakentaminen hyväksyttiin eduskunnassa.

Ympäristöministeri Hassin aikana Suomi sitoutui Kioton sopimukseen ja tietyt maattamme koskevat rajat hyväksyttiin. Varsinainen päästökauppadirektiivi astui voimaan vasta vuonna 2003, mutta sen valmistelut tehtiin tietysti aikaisemmin. Suomelle mentiin lupaamaan aivan liian tiukat vertailurajat ja tavoitteet. Se tuli kalliiksi.

Päästökaupassa ei sinänsä ole mitään pahaa, jos eri maiden tehtaot olisivat jotensakin samalla viivalla. Nykyinen päästökauppa vääristää kilpailua. Sen vuoksi olikin onnellista, että uudessa sopimuksessa eräät teollisuudenalat luokiteltiin ”energiaintensiivisiksi”, eli ne saavat luonnostaan päästöoikeuksia.

Toimin metallien perusteellisuuden piirissä. Terästä ja muita metalleja tarvitaan meillä ja muualla. Metallit ovat sinänsä ihanteellisia, koska ne voidaan kierrättää, ja niiden kierrätys toimii myös käytännössä.

Metalleja jalostettaessa kuluu energiaa. Mutta sitä kuluu huomattavasti eri määriä riippuen menetelmien tasosta ja hallinnasta. Energian käyttö tuottaa muiden muassa niitä kuutta kasvihuonekaasua, joiden määrää Kioton sopimuksella yritetään rajoittaa.

Suomeenkin on kantautunut tietoja Kiinan energiantuotannon ja teollisuuden kehnoista tilasta. Ennen olympialaisia Pekingistä välitettiin kuvia suurkaupungin sameasta ilmasta. Näki tuskin kilometrin. Ihmiset kävelivät hengityssuojat naamoillaan.

Ennen olympialaisia viranomaiset päättivät sulkea Pekingin ympäristössä noin 3000 pientä hiilivoimalaa ja rajoittaa liikennettä. Lisäksi toivottiin, että tuulet olisivat suosiolliset. Suurkaupungin ilma puhdistuikin hetkeksi.

Kiinan terästeollisuus on vähän samassa jamassa kuin energiantuotantokin. Siellä ilmaan tuprutetaan Suomeen ja Länsi-Eurooppaan verrattuna noin kolminkertainen määrä hiilidioksidia tuotettua teräsmäärää kohti. Vähän sama peli on meneillään suurissa teräsmaissa Venäjällä ja Ukrainassa.

Mihin päästökauppa olisi siis voinut johtaa, elleivät luonnostaan paljon energiaa kulluttavat teollisuudenalat olisi saaneet jonkinlaista järkevää erityiskohtelua? Siihen, että esimerkiksi teräkset tuotettaisiin Kiinassa kolminkertaisin päästöin.

pajen